

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne, først og fremmest de ordførere, som har haft en positiv eller en åben indstilling over for lovforslaget.

Så vil jeg yderligere sige til Venstre og De Konservative, først og fremmest til fru Gyda Kongsted, at det er en misforståelse, at regeringen som sådan skulle gå ind i aftalen. Det gør vi ikke, det er ikke vores rolle, og det ønsker vi ikke.

Som svar til fru Annie Lunde Hansen kan jeg meddele, at de oplysninger, der findes om aftalen, er vedhæftet lovforslaget som bilag. Det er i virkeligheden ment som en service til Folketinget, at vi her oplyser, hvad der, om jeg så må sige, har genereret den situation, som gør, at vi i regeringen har valgt at være fødselshjælper, så aftalen kan realiseres, for det kan den ikke uden lovgivning.

Så vil jeg også godt sige, at der er svaret på de spørgsmål, der er oversendt. Det kan godt være her den 5. maj, at vi ikke ved, hvor mange papirer der ligger hos ordførerne, men jeg vil bare sige, at jeg vil ikke have siddende på mig, at vi ikke har besvaret spørgsmålene, og jeg skal nok referere til nogle af dem i et af de svar, jeg vil give på indlæggene i denne debat.

Jeg vil gerne sige til CD, at jeg synes, det er en god idé, at det af de indbetalingsblanketter, lejerne får, fremgår klart og tydeligt, hvilken del af huslejen og eventuelle huslejestigninger der er en konsekvens af den aftale, som Københavns Kommune og boligselskaberne i København alene er ansvarlig for, for det er jo først og fremmest en sag mellem Københavns Kommune og de københavnske boligafdelinger. Jeg er i dette øjeblik ikke helt i stand til at sige, om det er nødvendigt med et ændringsforslag til lovforslaget, eller der blot kræves en understregning i bemærkningerne, hvis man kan sige det på den måde. Men jeg er sådan set enig i det, og jeg håber også, det fremgik af det, jeg sagde før til fru Annie Lunde Hansen, at de præmisser, der ligger som grundlag for aftalen, også er det grundlag, lovgivningen hviler på. Jeg kan i hvert fald ikke forestille mig andet.

Hr. Keld Albrechtsen fremfører nogle principielle problemer, som i og for sig også er helt reelle og o.k. Men uden at jeg i øvrigt skal blande mig i, hvad pengene skal gå til, vil jeg sige, at alt andet lige kan man jo ikke sige andet, end at det er til gavn for alle borgere i København, at gælden bliver nedbragt. Det vil jo være et

gode for alle københavnere, at København ikke er så gældstynget.

Jeg kunne også have lyst til – uden at jeg vil begynde en meget polemisk diskussion med hr. Keld Albrechtsen, for det føler jeg ikke trang til, i hvert fald ikke i dette øjeblik – at sige, at konsekvensen af Enhedslistens meget stærke forbehold i en situation, hvor denne aftale ikke kunne blive realiseret, tror jeg egentlig ikke, Enhedslisten selv dybest set ville være interesseret i. Konsekvensen ville jo være, at 37.000 almene lejligheder i København ville falde ud af den almene sektor og dermed falde ud af det boligmarked, som er parat til og er forpligtet til at påtage sig en boligsocial opgave.

Jeg skal nok lade være med at spørge, om man vil tage den konsekvens, men blot pege på det her ved førstebehandlingen, for det er jo lige præcis det, der gør, at regeringen faktisk føler et behov for og en trang til at være fødselshjælper for en aftale, som er indgået mellem den københavnske boligbevægelse og Københavns Kommune. Men det er altså kun en fødselshjælperrolle, vi påtager os, det er alene en mellemfinansieringsrolle, vi påtager os. Det er sektoren selv, der betaler helt og fuldt.

Årsagen til, at det er nødvendigt, at man i en periode skal låne af Landsbyggefonden, er kun, at ellers ville huslejestigningerne i København blive meget, meget højere end de 10 kr. pr. m² over en 3-årig periode, der er tale om nu, så det er sådan set derfor, regeringen føler behov for og trang til at gå ind i denne fødselshjælperrolle og dermed skaffe lovgrundlaget til veje. Det er af hensyn til lejerne, og det er fordi vi stadig skal have en boligsektor, som bærer og er parat til at bære et boligsocialt ansvar. I de situationer, og det fremgår også af lovforslaget, hvor der bliver tale om nogle huslejeforhøjelser, gives der en boligstøtte.

Jeg vil godt her til sidst sige, at det er, som om de partier, som ikke er så optaget af lovforslaget, giver lejerne et indtryk af, der ikke vil ske noget med dem bagefter, efterlader et indtryk af, at der sandsynligvis alligevel ikke vil komme lejeforhøjelser, og at situationen i øvrigt vil være den samme. Det er faktisk ikke rigtigt, og jeg vil godt referere lidt til nogle af de skriftlige svar, jeg har sendt over.

For det første er der jo tale om, at dette område faktisk ikke er reguleret i lovgivningen, og at der ikke er fortillfælde. Men umiddelbart vil det være sådan, at kommunen indtræder på lejekontrakterne på udlejersiden, og så ville tin-